

god Grund til at bygge paa Lovforslaget saaledes, som det foreligger fra den højtærede Regering, hvilket atter navnlig er bygget paa Grundlag af Loven af 1861, og vi mener, at naar der ikke i Loven findes enkelte Bestemmelser, mangler der i en vis Grad Hjemmel for Regeringen til gennem en Vejledning for Synsmændene, saaledes som paabudt i § 7, at udforme de Ting, hvis Opfyldelse Synet har at paase. Vi mener, at der ikke kan gaas udenom det, naar vi overhovedet skal have en ministeriel Vejledning for Synsmændene. Det maa endelig erindres, at Begrebet Kirkebestyrelse ogsaa omfatter den private Kirke-ejer, og det vil neppe være tilraadeligt ganske i Almindelighed at overlade til ham, hvordan han end er, og i øvrigt heller ikke til en sammensat Bestyrelses Skøn at afgøre, om en Kirkes Vedligeholdelse eller Fornyelse eller Forbedringer skal udføres paa en Maade, der ikke stemmer overens med Synets Krav. Der er dog visse Forordninger, der bør stilles til en Kirkes Udseende, saavel indvendig som udvendig saavel som til dens Inventar, og mangler der Regler herfor, vil der idelig, navnlig naar de private Ejere gør Indvendinger, skulle rettes Forespørgsler til Ministeriet, saaledes som jeg allerede har fremhævet. Af disse og andre Grunde har vi altsaa ment, at man burde fortsætte Arbejdet, saaledes som det var paabegyndt i Fjor. Vi har holdt os til Regeringens, af det andet Ting i 1913 vedtagne Forslag og har søgt ved en Mængde indskrænkende Bestemmelser paa væsentlige Punkter at modificere Synets Magtfuldkommenhed ved at gøre Synets Kendelser afhængige af Bestyrelsens Tiltræden eller ved Tilføjelsen for saa vidt de kan gennemføres uden uforholdsmæssig store Bekostninger. Det er jo i et meget stort Antal Paragraffer, og paa meget væsentlige Punkter, at man har foretaget disse Tilføjelser, hvorigennem vi mener at have varetaget Kirkebestyrelsens Ret til ikke i ethvert Forhold at skulle være undergivet Synets absolutte Veto. Ved Siden af disse Ændringer er der stillet en stor Del Ændringer, der er af sproglig eller redaktionel Natur. Den højtærede Minister har tiltraadt 53 af de stillede Ændringsforslag, der mangler altsaa 20, som ikke er tiltrædte af den højtærede Minister. Af disse 20 er 7 stillede af hele Udvalget, og jeg tør antage, at den højtærede Minister ikke vil gøre ret stærk Modstand mod dem. To Flertal paa henholdsvis 8 og 9 Medlemmer har stillet 4 Ændringsforslag, 10 af Udvalgets 11 Medlemmer har stillet 3 Ændringsfor-

slag, 2 Mindretal paa 6 og 5 Medlemmer har stillet henholdsvis 5 og 1 Ændringsforslag.

Af virkelige principielle Ændringsforslag tror jeg ikke, at man kan sige, at der er mere end ganske enkelte. Der er Spørgsmaalet, om Kirkebestyrelsen skal have Ret til at udnævne et Medlem af Synet. Et Flertal paa 8 Medlemmer har stillet Ændringsforslagene under Nr. 62 og 68 om Kirkebestyrelsens Ret til udenfor dens Midte at udnævne et Medlem af Provstesynet og et Medlem af Oversynet, for saa vidt et saadant skal i Aktivitet. Vi mener, det er rigtigt, at Bestyrelsen faar denne Ret, da det dog er den bestyrede Kirkes Interesse, det drejer sig om, og et Skøn herover skal ikke alene være overladt til Synets 3 Medlemmer og Oversynets 5 Medlemmer. Det indvendes derimod, at det af Bestyrelsen valgte Medlem bliver Part i sin egen Sag, men det forekommer mig, at det kun er paa Kirkens Vegne, at han bliver Part, og hans Interesse er ikke af personlig Natur. Der vil i de allerfleste Tilfælde kun ske det, at Synet faar tilført en sagkyndig Mands Raad, som man kan acceptere eller forkaste efter Omstændighederne. Han er kun een Mand mod Synets 3 Medlemmer, og han vil neppe kunne gennemføre noget, som Synet finder utilraadeligt. Og man har for øvrigt ogsaa en Analogi i en tidligere Lov, hvor det er tilladt de paagældende at være Part i deres egen Sag. Det er Loven af 1889 om Udvidelse af Areal til Benyttelse af Jernbaneanlæg, hvor det foreslaas, at 5 i disse Udvidelser interesserede Ejere, hvis Jord skal tages, kan faa Lov til at vælge 2 Mænd af den Taksationskomité, der skal bestemme Erstatningens Størrelse. Det er ganske vist et enestaaende Tilfælde, og jeg tror kun, at Loven er benyttet sjældent, fordi man som Regel benytter Forordningen af 1845, men Loven eksisterer dog, og det viser, at Lovgivningen har kunnet gaa med til at gøre Folk til Dommere i Sager, som de i langt højere Grad er interesserede i, nemlig i deres egen Erstatnings Størrelse, end man kan sige, at Menighedsraadet bliver det her, selv om det faar Lov til at vælge et Medlem af Synet og Oversynet. Det er en Ændring, som Kirketiendejerne meget stærkt ønskede, at der maatte tilføres Synet og Oversynet en saadan sagkyndig Mand til at give sine Raad med Hensyn til, hvad der skal gøres ved en Kirke.

Et andet principielt Spørgsmaal, der først og fremmest staar de to Mindretal Udvalget imellem, er dette, hvor vidt Syne skal holdes aarligt eller kun hver andet eller